

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Kiskam Bernas; în
București: Agenția Havaș, Buc-
urești de România; în Ham-
burg: Korrig & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
gazdă pe o colină 8 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălădăria:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă în toate oficiile
postale din țară și din afară
și în dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dăru în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 271.

Brașov, Luni-Marti 10 (22) Decembrie

1896.

Junimea maghiară și a noastră.

Din sinul tinerimei maghiare s'a lansat un apel către tinerimea noastră, în care acesta este cu vorbe dulci îndemnată, să părăsească reserva observată pân' acum față de societatea tinerilor universitari maghiari și să intre și ea în cercurile lor. Apelul este redigat de presidiul societății intitulate „Alianța regnicolară a studenților ungari” și este adresat „tinerimei universitare nemaghiare din patriă”.

Apelul acesta, pe care l' publicăm mai la vale în întregul său, are aerul a semnala oarecare schimbare, sau cel puțin o tendință de schimbare în spiritul, care scim că predomină corpul studenției maghiare.

Tinărul maghiar este atât în urma educațiunii sale, cât și în urma aspirațiunilor sale de fire exclusivist. Acest exclusivism, caracteristic pentru întreaga societate maghiară, s'a manifestat în toate actele tinerimei maghiare. Numai acel tinăr nemaghiar putea intra în cercurile maghiare, care abdicea de toate ale sale și se conforma pe deplin ideilor și sentimentelor cercului în care intra.

Studentul maghiar cunoșce în țera acesta numai Maghiari, numai „aer și pâne maghiară” și tot ce nu este maghiar sau nu există, sau este trădător.

Intre astfel de împrejurări firesce, că tinărul român, sârb, german și slovac, consciu de individualitatea sa națională, consciu de dreptul său de existență și insuflit de aspirațiunile sale nobile, nu are loc în cercurile tinerimei maghiare, fiindcă, și decă ar voi să intre în cercul acesta, exclusivismul maghiar îl respinge fără dor și poțe.

În astfel de împrejurări noi, cari ținem la tinerimea noastră ca la lumina ochilor, n'am putut avé nici o temere și nedumerire în privința

contactului ei social cu tinerimea maghiară.

Să se fi schimbat oare acuma de-odată spiritul acela exclusivist și netolerant în sinul tinerimii maghiare?

Congresul studenților maghiari, întrunit astă-vară la Dobrișin, a decis, să se lanseze un apel către tinerimea nemaghiară din patriă, ca să intre și acesta în legăturile maghiare, ér presidiul alianței a și expedit acum acest apel.

În apelul publicat mai jos, vedem, că tinerimea maghiară, pe lângă totă diplomațenia stilisării, recunoșce existența unei tinerimi nemaghiare în patriă, cel puțin întru cât vede necesitatea ca această tinerime să conlucre cu tinerimea maghiară pentru viitoră gloriă și strălucire a „statului național maghiar”, vedem, că alianța studenților maghiari recunoșce, că tinerimea maghiară își are sentimentele sale deosebite și caracter deosebit de rassă, o recunoșce cel puțin în momentul când o invită să vină și, dând mâna cu studenția maghiară, să-și jertfescă de fapt individualitatea sa proprie națională pe altar unității naționale maghiare.

Acesta este spiritul, care transpiră din apelul maghiar. Este el un spirit nou, ori este tot spiritul cel vechi îmbrăcat în haina ademenitoare a conciliațiunii?

Nu cercetăm decă sunt ori nu sincere aceste note, și întru cât sunt ele espresiunea unei necesități.

Luăm act numai de tendința apelului și ne punem întrebarea: la ce ținută să povățuim tinerimea noastră față de apelul sirenic al tinerilor maghiari, căci este datorința noastră necontestabilă de a urma cu inimă iubitoare toți pașii tinerimei noastre și a-i sta întru ajutor în fiă-care moment mai grav cu sfatul și experiența noastră.

Un singur stat putem da în situațiunea ue față tinerimei noastre:

Să se abțină și mai departe, precum s'a abținut și pân'acum și

să nu deé ascultare apelului maghiar, ci să continue a sta și în viitor departe de cercurile maghiare, fiindcă, pe lângă totă blândețea stilisării apelului maghiar, în societatea maghiară tinerimea noastră nu mai umilire și tendințe pentru dejosirea ei națională și morală va afla.

Este irrelevant, decă sinceră e stilisarea apelului maghiar sau nu, fiindcă spiritul din societatea tinerimii maghiare nu dela acesta depinde, ci dela spiritul întregii societăți maghiare. Ér până când marea societate maghiară este condusă de spiritul netoleranței și al exclusivismului de rassă, care se manifestă astăzi pe toate terenele vieții publice și private, până atunci tinerimea maghiară, și decă ar voi, nu se poțe emancipa de sub acest spirit, și pân' atunci tinerimea noastră, consciă de demnitatea sa națională și de aspirațiunile sale n'are ce căuta în cercurile maghiare.

Noi nu propagăm ura de rassă, noi nu tindem la desbinarea popórelor, cari de secolii locuesc împreună pe acest pământ. Din contră dorința noastră în totdeauna a fost și este să se scurte starea anomală de astăzi, să se restabilească pacea și buna înțelegere între popóre, căci și noi suntem convinși, că numai astfel se poțe ridica bunăstarea popórelor acestui stat. Dér pacea și buna înțelegere între noi și rassă, care, precum dice apelul, are consciința supremației sale, numai pe o basă se poțe dobândi și acesta este: dreptatea, și încrederea reciprocă.

O spunem franc, că ori cât de seducător ar fi redactate apelurile maghiare, noi Românii n'avem încredere în societatea maghiară, fiind că de când ea a ajuns în fruntea afacerilor statului, în toate cestiunile cari s'au referit la noi a aprobat, aplaudat și ajutat toate actele de nealitate și nedreptate comise de guvern față de noi.

Lucreze și stăruiască decă societatea maghiară înainte de toate

să se restabilească dreptatea în țără, caute prin lealitate și sinceritate să câștige încrederea popórelor ei, decă în adevăr voesce și doresce să se atingă scopul ideal, despre care vorbesce apelul studenților maghiari. Atunci, dér numai atunci apelurile din sinul societății maghiare vor puté avé un răsunset în mijlocul nostru, atunci și numai atunci se poțe aștepta ca ele să nu producă în noi temeri și nedumeriri, când tinerimea maghiară invită tinerimea noastră la o acțiune comună.

Metropolitul Antim. Diferite și contradicționale scrieri se lăpșo privitor la Metropolitul Românilor din imperiul otoman, Antim. Dierului „Temps” din Paris i-se telegrafază cu data 15 Dec. a. c. din Constantinopol:

Patriarhul grec declară, că iradéna, care aprobă firmanul pentru numirea Metropolitului român nu va fi promulgată nică-odată.

Metropolitul român Antim va fi oitat înaintea unei comisii presidată de Metropolitul Eraciei. Comisiunea acesta va pronunța probabil excomunicarea sa.

Sultanul n'a acordat până acum decă 15 burse studenților români supuși otomani.

„Neue fr. Presse” primesce tot din Constantinopol cu data 16 Dec. următoarea depeșă:

O scrisóre a patriarhatului, adresată ministrului cultelor, și în care se accentuează asupra faptului, că Românii otomani nu au comunicat încă niciodată direct patriarhatului dorințele lor, e considerată ca un semn al dorinței de a intra în tratări.

„Agenția Română” comunică următoarea depeșă dela Constantinopol cu data 18 Dec.:

Monșiorul Antim a adresat ministrului cultelor o declarație dicând, că doresce să nu mai depindă de patriarhul ecumenic, ci numai de ministerul cultelor și să fiă recunoscut metropolit al Românilor din imperiul otoman.

Kyr Cilibidake. Foile buourescene ne spun, că faimosul apărător al sentinței de ceterisire, ce-a fost pronunțat'o Sfântul Sinod din România în contra fostului Metropolit-Primat, al doilea Cilibidakepoleos, că-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

„Cartea neagră”.

Unde dai și unde crepă.
Prov. român.

Răspuns la „Cartea neagră” (A fekete könyv) scrisă de br. Stefan Kemény junior în 1849, și publicată de Hentler Jozsef în numărul 121—131 din Mai 1895 ai lui „Magyarország” din Budapesta.

De Axentie Severu.

24) (Urmare).

Cum-că omneii lui Iancu ar fi omorît 60 de Maghiari la Cucerdea, nu e adevărat pentru-că prefectura lui, precum și a lui Balinth, nu s'a estins peste scaunul Arieșului, și decă în adevăr s'a întâmplat acea măcelărire, Iancu nu poțe fi inculpat. Éră pentru cei 200, pe cari scrie, că i-ar fi măcelărit omeneii lui Mikás la Grind, decă e adevărat — ceea, ce eu acum aud prima-dată — nu el, ci oficerul Rörich tre-

bue inculpat, pentru-că acesta era comandant militar și Mikás era numai administrator civil.

Peste tot, putem fi mândri și mulțumiți, că ori-cât se svircolesc adversarii noștri să ne înegrăscă și prezente de barbarii, sâlbaticii, crudeli și criminali înaintea lumii și istoriei, până acum în decurs de 48 ani, nu a succes nici celui mai înverșunat scriitor de-ai lor, afară de casul lui Teoc Thodor dela Câmpeni, — care a dat poruncă să impușce pe cei 3 dela Roșia, Abrud și Cerbu, cu cari aveau un proces — alt cas nu pot arăta, unde un prefect, tribun sau căpitan să fi dat anume ordin de spânzurat, impuscat, măcelărit, incendiat sau prădat, — cum au dat și făcut comandantii și marii proprietari ai lor, ale căror nume și fapte, fiind destul de negre nu vrem să le mai înegrim și aici.

Nu e adevărat, că pe Buteanu l'ar fi judecat și sentențiat un județ marțial în Halmagiu, ci precum arată raportul Iancului și Memoriile lui Moldovan, și precum

sciu și eu, care am luat parte la ridicarea monumentului lui în 1868 la Gurahonț — l'a spânzurat Hatvani de-o salcă fără nici o întrebare și judecată, ci numai ca să-l despóia de galbenii, ce-i avea la sine,* și să nu arate cum-va lui Kossuth cele petrecute în Abrud, cum scrie despre acesta Szilágyi Farkas la pag. 356 din „N.-Enyed Pusztulása”.

Câtă diferență între majorul maghiar Hatvani și „conducătorul de bandiți Axentie”, care între alte multe fapte de umanitate, în 29 Iunie 1849, după ce cu ajutorul omenilor lui Iancu bătu și goni pe majorul Kovats din Auraria, — după ce dete ordine strajnice, ca omeneii săi se stingă focul, care cu ocașiunea acesta se aprinsese a doua-ora în Auraria — se repeși prin o plóiă torențială pe Valea-mo-

*) Se dice, că Buteanu cu Hatvani au fost conșcolari, și că au jucat séra, după a doua gonă din Abrud, cari amândoi, în care joc Buteanu câștigă 40—50 galbini dela Hatvani, — destul motiv, ca a doua și să-l pună de Salcă.

rilor, pe o întunecime de nu-ți vedeai mâna, și scăpă cu pericolul vieții sale vieța lui Lukats bogatul cu consorta și două fete ale lui, pe cari Buciumanii le duceau ca să le măcelărescă afară de sat! Câtă diferență între Hatvani, care a ordinar să spânzure pe Buteanu, ca să-i ia cele 200 de galbini, ce-i câștigase ca avocat în timp de 2 ani la Abrud, și Axentie Severu, care aflând, că niscai Români, arând cu plugul în grădina lui Kein la Zlagna, au găsit un coférel legat în fier cu 5000 fl. în taleri și sfanți, și după ce se constată, că acei bani erau ai apotecarului Kein, i-a trimis la Câmpeni în păstrare la Iancu, pentru-că în Auraria, unde veneau, des insurgenții; nu era în siguranță.

Asemenea fapte, nu am audít séu ce-tit, să fi făcut vre-un comandant ori căpitan maghiar. Și totuși ei sunt preamăriți ca eroi și noi trântiți și tăvăliți în tină și noroiu ca hoți, tâlhari și bandiți!

(Va urma).

ugărul Mangra, care a fost până de curând colaborator eclesiastic la „Voința Națională”, a plecat acasă la Arad. Curmându-i-se pe neașteptate misiunea, ce-o avea, să legitimizeze greșelile comise de Sf. Sinod, se înțelege, că nu mai era pe cine să canonicească cu „studii de drept canonic”, prin care să preamărească caterisirea. Firesce, că n'a mai avut ce căuta în București, după ce însuși Sf. Sinod a anulat sentința de caterisire și a declarat astfel cu totul superflue opiniile călugărului.

De bine ce au scăpat frații noștri de dincolo de acest canonist, diarele lor ne anunță acum, că el s'a întors acasă cu scop, de-a scote vechia „Tribună”, ca să-și încerce aici la noi norocul, ce l'a părăsit dincolo ca mare „canonist” și adorator al caterisirilor. Ni-se spune, că a adus cu sine și pe un colaborator al sorei mai mici a „Voinței” a răposatei „Gazeta” pe Russu-Sirianu, cu care împreună are misiunea să facă acum politica Românilor dela noi, după-ce Kyr Cilibidake Mangra a buclărit-o așa de mult cu politica ce a făcut-o în România în favorul caterisitorilor Metropolitului Ghenadie.

Producțiunea Arlechinilor și a lui Faganapa se va reîncheia șădăr la Arad, unde s'a strămutat deocamdată tărul.

Absolutismul unguresc.

Bartha Miklos publică în „Magyarország” dela 20 Dec. n. un articol de fond asupra situațiunii de ați în Ungaria. Articolul îl termină cu următoarele constatări caracteristice:

Fost'a oare posibil vre-odată, ca națiunea, fiă prin alegere, fiă în parlament, să schimbe sistemul, ori să restorne vre-un guvern? — Nu. Ci coróna... după cum îi convine și tractează cu guvernele, ca și cu nesce funcționari privați. Póte să le primescă, pote să le dimisioneze fără motiv și parlamentul nici-odată n'a fost învrednicit de-a fi informat măcar asupra motivelor hotărârii coróniei. Lonyay, Bitto, Tiszta, Weckerle au avut mare majoritate când au cădut. Nici pe contele Szapary nu parlamentul l-a răsturnat, ci o lovitură de stat da partidă. Oare guvernul lui Banffy nu este o urmare naturală a acestor stări de lucruri?

Cine va dice, că acesta este libertate constituțională? Cine va cuteza să afirme, că voința publică națională are o influență serioasă asupra legislațiunii și a guvernării? Să fim în clar odată cu cestiunea aceasta. S'o spunem fără șovăirea, că în Ungaria nu există viefă constituțională. Pentru ce s'o mai înfrumțăm aceasta, când înfrumțarea este o minciună. Deși suntem slugi, dér cel puțin să spunem adevărul, pe cât timp ne este iertat a-l spune. Acestă parte a libertății póte nici nu va fi atacată, deoarece efectul armelor noastre se póte paralisa cu simbrășii, ér asocțișul lor nu-l simte Banffy, deoarece nervii lui nu simt durere de rane morale.

Situațiunea noastră este această: Dece mii de ómeni sunt bine provéduti cu cele de lipsă. Aceștia fac totul. Pretențiile lor sunt satisfăcute. Dece mii de pompe (tulumbe) pe apele țerei. Dece mii de canale sugătoare în terenul drenagiat. Dece mii de stomacuri în marele organism. Dece mii de parasiti pe corpul națiunii. A lor este puterea bunul traiu, strălucirea, gloria, influința. La dispoziția lor stă dreptatea, oficiul, trenul, navigațiunea, banca, orașul, comitatul, mandatul, știința, presa, teatrul și temnița. Au făcut să ajungă în mâna lor dreptul de-a lucra și sarcina de-a controla. Fac să ajungă în mâna lor totă slăbiciunea și totă blăstămăția omului. Ei tóte le pot face.

Să nu ne nebunim de cap. Trăim în absolutism*.

Ordine secrete.

Dintre Târnave, 20 Dec. 1896.

Domnule Redactor! Noușle măsuri de prigonire contra acelor Români aderenți

ai programului nostru național, cari au convocat conferențe electorale cercuale din incidentul Conferenței generale ce era să se țină în Octomvre a. c., și cari măsuri volnice și arbitrare s'au pus deja în practică la Brașov, Sibiu și Sebeșul-săses — vor fi de bună sémă fructul vr'unii nou ucuz ministerial secret dat de sus dela guvern către slujbășii administrațiunii de prin cercuri și comitate*).

Din isvor competent a răsufat și indirect a ajuns și la urechile mele scoirea, că guvernul a dat strașnice porunci solgăbiraelor și altor slujbășii mari și mici din fruntea administrațiunii de prin orașe, cercuri și comitate, să urmărească cu cea mai neadormită atențiune ori-ce mișcare a acelor bărbăți Români, cari fac parte din comitetele cluburilor române electorale. Dăcă s'ar întâmpla, ca fiă mai curând, fiă mai târziu aceste membri ai cluburilor române electorale să vrea a convoca ori-ce fel de adunare publică cu caracter politic și în deosebi cu tendința partidului național român, s'o suprimă prin necondiționată oprire.

Las la buna D-Vóstră chibzuire comentarea acestei sciri, din parte-mi adăugând numai următoarea citațiune potrivită dintr'un articol al foii „Magyarország” dela 16 Decemvre:

„Pentru omul independent, statul este o uriașă temniță. Ori încărâu pășesci, recele fier al puterii de stat îți atinge membrele. Numai acelora le merge bine, cari s'au degradat la slavism“.

— h —

Apelul tinerimei maghiare.

Etă, în traducere, apelul tinerimei maghiare către tinerimea celorlalte naționalități, despre care apel vorbim în articolul nostru din fruntea foii:

„Iubiți frați!

„Astfel ne adresăm către voi noi, reprezentanții tinerimei maghiare, presidiiu „Alianței regnicolare a studenților maghiari” („Országos Magyar Diákszövetség“), când vă rugăm, ca să pășiți în mijlocul nostru.

„Cu drept cuvint putem s'o dicem asta, și o și accentuăm cu sinceră inbire, căci doră suntem fiil aceluiași stat, aviați la apărarea împrumutată a aceleiași patrie.

„Când s'a născut ideia „Alianței regnicolare a studenților ungari”, scopul principal al ei a fost, ca să unescă pe toți tinerii soți de carieră din patriă, fără deosebire de religii, de rasă și de naționalitate, ca civii școlilor superioare unguresci să se cunoască, să se înțeleagă unii pe alții, ca astfel să pregătască idealul tineriei generațiunii maghiare: o națiune, care se însufleșește, se înslăcăréză pentru același lucru.

„Acest scop nobil l'am avut înaintea ochilor, și de această nobilă intențiune suntem conduși, când, credincioși însărmînării ce ni-s'a dat din partea congresului studenților dela Kecskemét, vă rugăm pe voi, cetățenii de rasă nemaghiară, de limbă nemaghiară ai patriei maghiare, ca să intrați în Alianța studenților maghiari.

„Să nu cugetați, că acest pas ar fi o tragere pe sfóră a sentimentelor vóstre, cu scop de-a le duce pe drumuri false și rătăcite, séu că ar avé scopul lipsit de sinceritate și lealitate al unui inimic, care vré să vă prindă în cursă, — dér nici aceea s'o gândiți, că acest pas al nostru ar avé tendința de-a vă linguși și a vă căștiga, provenită din conștiința slăbirei puterii supremației noastre de rasă, séu din o nesigurantă în viitorul acestei supremații! Nu! Cuvântul nostru este rugarea leală, sinceră și adresată direct din partea tinerilor de rasă maghiară ai patriei maghiare către voi, tinerimea de rasă nemaghiară a patriei maghiare, ca uniți în iubirea împrumutată către patria comună să lucrăm în pace pentru înflorirea patriei,

*) Așa este. În sentința, ce s'a dat de poliția din loc contra proprietarului fôiei noastre, se spune „priat, că urmărirea e pusă la cale de-o nouă ordinațiune a ministrului de interne nr. rezervat 1211 dela 25 Noemvre a. c. — Red.

și tot-odată pentru binele fiăcărei rase în special.

„Căci așa seim, că țaria naționalităților, cari constituie această patriă, este țaria patriei maghiare. Și voi, iubiți frați, trebuie s'o vedeți bine această, și să vă uniți cu noi, ca în loc de-a ne lupta fără folos între noi, să ne ajutăm unii pe alții cu mijloce culturale, și propășind în cultură să putem lucra împreună pentru avântul spiritual și material al tuturor popórelor din patriă.

„Acesta este un scop ideal pentru noi și deși póte el nu va puté fi realizat cu totul într'un scurt șir de ani, dér fiți și voi pătrunși tot atât de mult ca și noi de acel gând mare, că este problema tinerilor națiunii, de-a pregăti spiritul public mai unitar al națiunii maghiare.

„Să ne unescă pe toți inbirea către patria comună, stima împrumutată și sentimentul, că față cu inimiul din afară suntem. aviați unii la alții.

„Noi vă întidem mâna de prieten, frunte senină și inimă deschisă, și credem că voi și pe lângă accentuarea caracterului vostru de rasă, sunteți în adevăr sinceri credincioși ai unității patriei comune, ai indivizibilității ei, și că nu veți respinge această dréptă frățescă.

„Să pășim cu toții pe aceeași cale, pe calea ce duce la înflorirea patriei comune! Arătați, că una simțiți, una gândiți cu noi; fiă prima dovadă despre această faptul, că intrați în „Országos Magyar Diákszövetség“. Înțelegeți-vé între voi și declarați, că vă alăturați la noi.

„Credem, că Dumnezeu nu ne va părăsi în căile noastre comune.

„In numele „Alianței regnicolare a studenților maghiari“.

„Budapesta, 15 Dec. 1896.

Herczegh Bela,
președinte“.

SCRIRILE DILEI.

9 (21) Decemvre

Onomastica episcopului Popea, cum spune „Fôia Diecesană“, a fost serbată și de astă-dată la Caransebeș cu solemnitate cuvenită. În preséra serbătorei S-lui Nicolae P. S. Sa a primit felicitările tinerimei dela institutul teologic-pedagogic, în numele căreia a vorbit clericul Coriolan Zuinc, ér P. S. Sa a răspuns punéud la inima tinerimei împlinirea conștientă a datorințelor sale. Corul elevilor a executat cu ocaziunea această mai multe cântări sub conducerea d-lui profesor A. Sequens. În ziua următoare, după esirea din biserică, P. S. Sa a primit felicitările membrilor Consistoriului, a corpului profesoral și a altor corporațiunii și persoane singuratice de distincțiune.

— o —

Mare nenorocire la minele dela Reșița. O telegramă din Reșița anunță, că în séra zilei de 18 Decemvre n. c. s'a întâmplat la minele de-acolo o mare nenorocire. În urma unei exploziuni a isbuçnit un foc într'una din galeriile suterane într'un timp când se aflau înlăntu 268 de muncitori, în cea mai mare parte ómeni cu familiă. Până în dimineața zilei următoare au fost scoși din mine 11 morți și 12 greu răniți, ér despre 59 de muncitori nu se scie încă până în acel moment unde sunt și ce s'a întâmplat cu ei. Se lucréză cu mare încordare pentru mântuirea celor rămași în mine, dér fiind-că până în dimineața de 19 Decemvre focul nu se stînsese, stăruințele pentru salvarea nenorociților nu putură duce la nici un rezultat.

— o —

Pentru congresul național-bisericesc au fost aleși din diecesa Caransebeșului următorii deputați preoțesci: 1) în cercul Caransebeș: părintele archimandrit Filaret Musta; 2) în cercul Lugos: Dr. George Popoviciu, protopresbiter; 3) în cercul Făget: Sebastian Olariu, protopresbiter; 4) în cercul Jebel: Dr. Traian Badescu, protodiacon, secretar consist.; 5) în cercul Ciacova: Ioan Pinciu, protopresbiter; 6) în cercul Vêrșet: Andreiu Ghidiu, protopresbiterul Caransebeșului; 7) în cercul Petro-

voselo: Trifon Miclea, propresbiter; 8) în cercul Iam: Filip Adam, protopresbiter; 9) în cercul Oravița: Al. Popoviciu, protopresbiter; 10) în cercul Mehadia: Mihail Popoviciu, protopresbiter.

— o —

Memoriile lui Baratieri. Deja am anunțat, că generalul Baratieri are de scop a da publicității o carte despre resbelul din Abissinia. Tótă lumea aștepta să apară acea carte, deoarece se presupunea, că vor eși multe lucruri la ivelă, până acum necunoscute. Acum însă generalul și-a schimbat părerea și cartea nu se va publica până după mórtea lui.

— o —

Elvira și Folchi. Telegramele, ce sosese din America susțin scoirea, că Elvira și Folchi se află deja în America-nordică. Feroicita părechia amoresată, după cum se scrie, se luptă deja cu lipse materiale. Banii ce i-a căpătat principesa Elvira pe giuvăericele luate de acasă s'au cheltuit. Principesa a scris mai multor cunoscuți și prietini din Roma, — între alții scrise și principelui Massimo, — pe cari princesa îi rógă să-i trimită numai atâți bani, ca să-și póta asigura o existență modestă.

— o —

Biserica jăfuită. În nóptea de 16 Dec. n. c. nisce hoți au intrat în biserica rom.-cat din Radna-Lipova, de unde au furat aprópe tóte sculele prețioșe. Se crede, că hoții au intrat în biserică prin ferestrele turnului, lăsându-se în jos pe funiile clopotelor. Acestă se conchide și de-acolo, că funiile s'au găsit în dimineața următoare legate tot noduri, ca astfel hoții mai ușor să se póta sui și sloboði pe ele.

— o —

Logodnă. D-l Ioan Bogdan, profesor universitar s'a legodit cu d-șóra Mărióra Colțescu în București. — Felicitările noastre!

— o —

Căldarul Pingarului pe anul 1897 este cel mai mare și cel mai eftin între căldarele românesci aparute până acum. Conține 11 cole de tipar. Numai partea literară și economică conține vre-o 80 pagine format mare și tipar compres garmond. În text se află și câte-va ilustrațiuni frumoșe. Un exemplar costă numai 25 cr. De vëndare la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov.

— o —

Contra tusei, răgușelei, flegmei subscrisul recomandă ca medicament cu cel mai bun efect bombónele de voronică ale lui Réthy, cari vindecă iute sus numitele bóle. Prețul unei cutii 30 cr.; 5 cutii 1 fl. 50 cr. Trimite franco: Réthy Béla farmacist în Bekes-Ciaba.

Sciri mărute din România. Vineri séra a sosit în București noul Metropolit-Primat I. P. S. Sa Iosif Gheorghian. Inaltul Prelat a fost întâmpinat la „Pantelimon“ de ministrul de culte și de membrii Sf. Sinod. El a descins la Metropoliă.

— Fostul Metropolit-Primat P. S. Sa Archiereul Ghenade va merge pe la finea săptămânei în București pentru a arangia afacerile particulare. Apoi se va stabili la Sinaia, ér la primă-vară va întreprinde o călătorie mai lungă prin Egipt, Arabia și Palestina.

— Noul Metropolit catolic din România, Monseniorul Hornstein a sosit eri în București. Eminența Sa va fi instalat în Seaua Vinerea viitoare, întâia di a Crăciunului catolic.

— Eri d. a. la órele 2 s'a intrunit în adunare generală secțiunea București a Ligei culturale.

— Fostul ministru plenipotențiar român la Paris, d-l Ioan Lahovari, fú decorat de către președintele Republicii franceze cu marea cruce a Legiunii de onóre.

— În ziua de Sf. Nicolae s'a dat la „Dacia“ în București un banchet poporal al clubului liberal democrat în onórea șefului său, a d-lui Nicolae Fleva.

— Directorul general al poștelor și telegrafelor din Iaponia a sosit în București pentru a încheia cu statul român o convențiă telegrafo-postală.

A doua conferență publică.

Marele număr de ascultători, cari au asistat la conferența de ieri a d-lui profesor Dr. Valeriu Branisce, este o dovadă de viu interes, cu care publicul nostru întinsează aceste conferențe. Marea sală a gimnasiunii române era aproape plină, damele și deosebire erau reprezentate în număr mare. Galeria era de asemenea ocupată de studenți.

Tema, ce și-o alege conferențiarul pentru această prelegere, era de natură abstractă și nicidecum ușor de tractat. Ne vorbi despre „formarea mitului pe baza principiului fasciării de idei”. Modul cum conferențiarul său se desvolte delicat, claritatea expunerii ideilor, întreținerea ier-colo cu exemple vii culese din viața sufletească a omului: toate acestea au făcut, ca să-și poată deslega problema cu succes, fiind ascultat dela început până la sfârșit cu atențiune încordată.

D-l Dr. Branisce își începuse conferența prin citirea legendei mitice „Sorele Luna” din colecțiunea lui Teodorescu și, analizând elementele mitice ale acestei legende, indică cele trei izvoare ale formării mitului: mitul, ca germene al sciințelor naturale la omul primitiv, mitul ca explicare a tropilor întunecați în conștiința omului primitiv, mitul ca rezultat al etimologizării populare.

În continuare tractează mai pe larg vorbul prim al formării mitului, demonstrând, cum omul primitiv însuflețese în natură pe baza principiului asociării de idei; învederează prin exemple, cum reține omul primitiv toate fenomenele naturii în emoțiuni și dispozițiuni sufletești omeșesce. În concludsiune prezintă mitul drept învinisare a naturii, deii drept personificări fenomenelor din natură, îndestrați cu tre omenescă în dimensiuni mai mari, dărâpă chipul și asemănarea omului.

Mai departe arată conferențiarul, cum s-a format mitul în sine timbrul naturii, unde s-a format, și al omului și poporului, la care s-a format. Drept încheiere comentază, pe baza celor espuse, mitul „Flora sorelui”, analizând elementele mitice și indicând formarea lor.

Terminând, conferențiarul a fost viu și sgomotos aplaudat din partea publicului. Aflăm, că Dumineca viitoare va prelege d-na Maria Baiulescu, în cealaltă Duminecă se va încheia seria conferențelor printr-o prelegere a d-lui Dr. V. Saftu.

Alegerea și investitura noului Metropolitan.

Alegerea și investitura Metropolitanului-Primat pentru ca să poată fi după lege realez Metropolitan-Primat P. S. Sa Archiepiscopul Iosif Gheorghian, care își dăduse dimisiunea ca Metropolitan, a trebuit să fie ales mai întâi în scaunul vacant al eparchiei de Roman. Marele colegiu electoral (membrii sf. Sinod, toți senatorii și deputații) a ales Joi după amiază pe P. S. Sa Iosif Gheorghianu episcop de Roman. În ziua următoare și-a primit investitura din partea M. S. Regelui.

Vineri d. a. s'a intrunit erași marele colegiu, ca să aleagă pe noul episcop de Roman pentru a doua oră, Metropolitan-Primat.

La apelul nominal au răspuns 13 senatori, 89 senatori și 133 deputați. În total 235 membri ai marelui colegiu.

Congresul se constituie sub președinția Metropolitanului Moldovei, și se procedează la vot cu apel nominal.

Rezultatul votului a fost: votanți 238, voturi albe 29, voturi exprimate 199. Au intrunit Iosif Gheorghian 196 voturi, Iosif Naniescu 1 vot, episcopul Partenie 2 voturi.

Voturile albe le-au dat liberalii-democrați (grupul-Fleba). — D-l V. Kogălniceanu chemat la vot răspunde: „Eu nu votez Metropolitan afurisit de canone!” Cereându-i-se explicare, d-l Kogălniceanu duse: Metropolitanul Gheorghian a dimisionat, el a declarat singur incapabil de a purta

cârja arhipăstorască. Un asemenea Metropolitan e afurisit de canone”. (?) Venind la rând d-l Vintilă Rosetti declară, că se abține dela vot, fiind ateu.

În fine după constatarea rezultatului votului, episcopul I. Gheorghian este proclamat Metropolitan-Primat.

D-l P. S. Aurelian, președintele consiliului, apare apoi la fotoliul președințial și mulțimesce Corpurilor legiuitoare pentru concursul pe care l-au dat guvernului în ultimele împrejurări. D-sa se crede în același timp dator a exprima mulțumirile sale tuturor omenilor de bine, cari i-au dat mâna, uitând vrăjmășia dintre partide, pentru a rezolva cestiunea Metropolitanului Gheorghian. Ultimele evenimente au dovedit, dize d-l Aurelian, că atunci când e vorba de Biserica și de Patrie, toți Românii au aceleași simțăminte și lucrăză cu rivnă pentru interesul obștesc. (Aplause).

Duminecă la orele 11 și 1/2 s'a făcut cu toată pompa investitura noului Metropolitan-Primat, după-ce „Monit. Of.” de Sâmbătă a publicat decretul regal, prin care P. S. Sa Iosif Gheorghian, episcop al eparchiei de Roman, este întărit în scaunul de Metropolitan-Primat al Ungro-Vlachiei, Esarch al Plaiurilor, Primat al României și președinte al sf. Sinod.

Cortegiul a pornit dela s-ta Metropolitană în ordinea următoare: 1) Prefectul Poliției, 2) două plutone de cavalerie, 3) protoierei, 4) trăsura regală cu Metropolitanul-Primat, 5) alte două plutone de cavalerie. La drépta și la sténga trăsurei călărea câte un maior.

La intrarea în curtea palatului garda a eșit, prezentând arma și musica militară a intonat spre rugăciune. La scara de onoare a palatului Metropolitanul-Primat a fost primit de prefectul palatului și condus de el și de adjutanții regali în salonul de primire.

Anunțându-se sosirea, regele precedat de adjutanții și de prefectul palatului intră în sala tronului și se suie pe tron. Ministrul cultelor conduce pe Metropolitanul-Primat în fața tronului. Aici arhidiaconul, care ține cârja, îl îmbracă cu mantia, ér ministrul ia cârja și o dă în mână regelui, apoi eștesce diploma. Majestatea Sa încredințează cârja Metropolitanului-Primat, care îi mulțimesce.

După terminarea ceremoniei, la care au asistat miniștri, senatorii, deputații, înaltele curți, primii președinți și procurori, secretarii generali și directorii ministerelor, generalii și șefi de corpuri prezenți în Bucuresci — Metropolitanul a fost reconduc la Metropolitană în aceeași ordine și cu același ceremonial.

La ușa bisericii s-tei Metropolitanii, Metropolitanul-Primat a fost primit de episcop și archierei și apoi s'a făcut rugăciunea obișnuită.

Reuniunea femeilor române din Brașov în 1895/6.

Brașov, 7 (19) Dec. 1896.

Onorată Redacțiune! Reuniunea femeilor române din loc și-a ținut adunările sale generale în 7, 13 și 21 Noemvre și în 3 Decemvre a. c. Despre cele petrecute în acele adunări îmi iau libertatea a vă face un mic raport.

Obiectele principale pertractate în prima adunare generală au fost: raportul despre activitatea comitetului în decursul anului administrativ 1895/6, raportul cassei, raportul comisiei de revisiune a socotelor și bugetul Reuniunii și al Internatului-Orfelinat pe anul 1896/7.

În raportul prim se arată, că comitetul în anul espirat a ținut 9 ședințe, în cari a pertractat 56 de cestiuni privitoare la administrarea averii Reuniunii, la promovarea intereselor Internatului-Orfelinat, ce-l susține, și în genere la toate îndatoririle, ce sunt impuse de statute comitetului. În specie raportul arată, că comitetul a îngrijit, ca și în anul espirat să se colecteze parale pentru îmbrăcarea fetițelor sêrace și colectele făcute de D-nele Elena

Blebea, Elena Voina, Elena Săbădeanu, Maria Prișou și Reveica Chicomban au produs un rezultat de 348 fl. și 50 cr. din cari s'au procurat vestminte pentru 40 de fetițe sêrace și s'au ajutorat 5 familii soăpătate. Comitetul aduce la cunoștință adunării generale, că adunarea generală a institutului de credit și economii „Albina” a votat și în anul acesta suma de 200 fl. în folosul Internatului-Orfelinat de fetițe. Comitetul împărtășesce, că suma de 50 fl. depusă cu libel la casa de păstrare din loc pentru școala de fetițe din Abrud s'a trimis la mâinile D-nei Ana Filip, președinta Reuniunii femeilor române de acolo; această sumă a ajuns cifra de 135 fl. și 60 cr. Ce privește Internatul Reuniunii se constată, că comitetul a avut toată îngrijirea, ca această instituțiune să corăspundă umanului scop, pentru care s'a înființat, și anume comitetul a reangajat și pentru anul acesta pe d-ra Maria Bogdan de pedagogă a Internatului. A primit cu mulțumire ofertul marianimos al D-lor Dr. Vasile Saftu și Dr. Valeriu Branisce, ca să dea instrucțiune gratuită elevelor din Internat, cel dintâi din religiune, al doilea din limba și literatura română.

Ce privește frecuența Internatului-Orfelinat, comitetul constată cu viață plăcere, că această instituțiune se află într-o continuă dezvoltare și înflorire, fiind frecventată în anul trecut de 34 eleve, și anume în internat 25 eleve cu plată, 5 bursiere și 7 orfeline în vârstă dela 6 până la 12 ani. Împrejurarea, că elevele aceste sunt în mare număr din localitățile cele mai depărtate locuite de Români, este o dovadă viuă de buna reputațiune, ce și-a câștigat-o această instituțiune.

Comitetul mai împărtășesce, că a luat dispozițiuni, ca și în anul acesta să se colecteze parale pentru îmbrăcarea fetițelor sêrace, cu scop ca împărțirea hainelor să se sêrverăscă mai de timpuriu, pentru ca sêrmenele fetițe să beneficieze dela început iernei de îmbrăcăminte.

O cestiune importantă relevată de comitet în raportul său este modificarea statutelor, și anume comitetul face împărțășirea, că ministerul de interne a înapoiat statutele Reuniunii pentru a doua-ură modificate, și prin ordinațiunea sa din 23 Maiu a. c. cere introducerea mai multor schimbări în statute, dintre cari unele sunt de natură a produce o îngreunare în activitatea Reuniunii, deci comitetul în raportul său atrage deosebită atențiune a adunării generale asupra acestei importante cestiuni, care este pusă ca punct separat la ordinea zilei a adunării generale.

În fine raportul comitetului constată mai multe ameliorări, ce-a dispus pentru Internatul Orfelinat, precum e acordarea unei remunerațiuni pentru instructorul de cântări, încuviințarea menajului pentru administratoarele Internatului și pentru personalul de serviciu și pe lunile de vară, procurarea de îmbrăcăminte pentru orfelinele și bursierele internatului și încheie propunend adunării generale, ca această să voteze mulțămintă tuturor Domnilor și Dómnelor, cari prin oferirea de ofrande atât în anul trecut, cât și în anul present i-a făcut comitetului posibil de-a împărți haine la fetițele sêrace, asemenea să voteze mulțămintă protocolară onoratului institut de credit și economii „Albina” pentru ajutorul de 200 fl. votat pe sama Internatului-Orfelinat; apoi D-lui diacon Ión Prișeu, care în anul trecut a făcut un curs gratuit de catechisatiă cu elevele din Internat, în fine D-lor Dr. Vasile Saftu și Dr. Valeriu Branisce pentru serviciile, ce le fac în mod gratuit în Internatul Reuniunii.

Acest raport adunarea generală l'a luat la cunoștință aprobătoare și propunerile cuprinse într'ensele s'au primit.

(Va urma).

Literatură.

A apărut următoarele reviste: Apărătorul Sănătății, diar bilunar ilustrat, de medicină și igienă populară, anul VI, nr. 16 conține: Îndreptarea stării țeraniilor noștri; Realativ la anghina difterică; costume din jud. Muscel și Ilfov; Măsurile ce putem a

lua pentru a ne apăra de bólele transmissibile; Sfaturi bune pentru îmbrăcat; Gerul și animalele.

Povestea Vorbei an. I nr. 9 conține: Flori uscate (sonet) de A. Vlahuță; O reparație de Caragiale; La ce mai cânt (poesie) de Artur Stavri; Atlas de Ioan Gorun; Semnele vremii de Sandu; Joc de cărți (novelă) de Th. Corbu; Epigrame de Ioan Ciubuc; Sirena (novelă) de S. Cujbă; Fără ritm (poesie) de Al. Antemireanu; Epigrame de V. Cioflec; Cu minte (novelă) de A. Rodion; Ilustrație de Never.

„România Musicată”, Nr. 20 dela 1 Decemvre 1896 conține: 1. Teatrul Liric de C. M. Cordoneanu; 2. Cronica teatrală de V. Grigorescu-Elvir; 3. Din Dresda, de V. Ștephănescu; 4. Din Paris, de I. D.; 5. Conferență și concert, din Geneve; 6. Succesul unor artiste române la Viena; 7. Repertor școlar, de P. Dulfu; 8. Teatrul Hugo, de I. Dimitrescu; 9. Din carnetul meu, de V. Grigorescu-Elvir; 10. Rezultatul unui concurs; 11. Din gazetele străine; 12. Unalta. Apare de două ori pe lună, sub direcțiunea d-lui Constantin M. Cordoneanu. În fie-care lună dă câte un supliment de musică corală. Abonamentul pe an lei 12, pentru elevii de licee și gimnasii, prețul jumătate. Redacțiunea și Administrațiunea, Strada Olteu 46, Bucuresci.

DIVERSE.

Din viața cocostărcilor. Un naturalist enareză următoarea istoriă din viața cocostărcilor. Pe vârful unei case deja de mulți ani își avea cuibul o părechie de cocostărci, cari trăiau în fericire. Bucuria lor familiară a mai fost potențată și prin trei pușori frumoși de cocostărc. În vara trecută odată bărbătușul se întorce rănit acasă la familia sa și, în scurt timp și peri. Familia de cocostărci rămase fără cap; mama pușorilor era foarte tristă și o mai neliniștea și lipsa de alimente, pentru-oă acum numai ea singură trebuia să îngrijescă de familia sa. Femeiușca însă nu desperă și a contat la bunătatea omenilor. Cu încredere s'a alăturat mama pușorilor la secerători de pe câmp, cari, cu deosebire femeile, adunau în șurte brósce și când venea vèduva mamă a pușorilor îi dadeau bróscele. Femeiușca de cocostărc, îndată ce observa, că vre-un lucrător se întorce spre ea, cu pași repeși se grăbea spre el, la câțiva pași se oprea înaintea binefăcătorului ei și se uita spre el cu o privire de recunoștință. Ochii ei ageri observau numai decât, decât ceea ce se arunca spre ea era brósca ori pètră. Astfel își putu sêrmama vèduvă nutri pușorii până toamna, când emigră în țeri mai căldurose. Astă-véră érași a venit femeiușca, dăr însoțită de un bărbătuș. Și-au căutat érași vechiul cuib, dăr când în apropiere un vèntător pușcă un corb, în amintirea femeiușcii, precum se vede, s'au reînnoit momentele neplăcute din vèra trecută, și femeiușca împreună cu bărbătușul au părăsit acel loc. În viața socială a cocostărcilor se întéplă și divorț. Pe casa unui țeran și-a făcut cuib o părechie de cocostărci; femeiușca a depus două ouă. Țeranul a voit să facă o probă, în aseuna a luat un ou din cuib și în locul lui a pus unul de rață. Puii au eșit de-odată din ambele ouă, dăr îndată ce observă bărbătușul minunea, se luă la oertă cu femeiușca. Apoi bărbătușul sbură și după un timp scurt se reîntorse la cuib însoțit de alți 10 cocostărci; aceștia cu toții s'au aruncat asupra nevinovatei femeiușci, au bătut-o până ce a cădut mórta de pe casă. Puilul de rață asemenea a fost omorit. „Juriul” după acesta s'a disolvat, sburând care în cătrău.

Originea tetovării. Un invèțat engles a scris nu demult într'o revistă etnografică despre originea tetovării. Invèțatul e de părerea, că tetovarea ar proveni din motive religioase. Multe popóre sèlbatice sunt de credință, că prin tetovare își arată piștătea față de sfântul, pe care îl adoră. Dă-tina această nu estă cunoscută numai la popórele sèlbatice de ađi, ci a fost și la vechii Fenicieni, cari își purtau tetovate pe brațe insigniile deității lor. În Seelanda nouă de es. tetovarea o face preutul și acolo este credință, că femeia, care nu vrea să fiă tetovată, după mórte nu are parte de fericirea eternă,

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Decembrie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corone ung. 4%	99.05
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.40
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.10
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.10
Bonuri rurale ungare 4%	97.35
Bonuri rurale croate-slavone.	97.40
Imprum. ung. cu premii.	150.—
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	137.20
Renta de hartie austr.	101.30
Renta de argint austr.	101.40
Renta de aur austr.	123.25
Losuri din 1860.	143.—
Actii de ale Banței austro-ungar.	931.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	405.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	371.25
Napoleonori.	9.53 1/2
Marcii imperiale germane.	58.92 1/2
London vista.	119.95
Paris vista.	47.50
Rente de corone austr. 4%	100.80
Note italiene.	45.45

Nr. 896—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru arendarea pe 3 ani a locurilor de pășune de munte în Ruja, Christianul mare și mic și Postovarul se va ținea în 27 Decembrie a. c. înainte de prânz la 10 (ore o licitațiune publică în biroul oficiului orașenesc forestieral.

Prețul de strigare 550 fl. pro an, vadiu 60 fl.

Otertele scripturistice, provădute cu timbru și vadiu se pot ascerne până la începutul licitațiunei verbale, după licitațiune se vor deschide ofertele.

Condițiunile de oferte și acele contractuale se pot vedea până în 23 a. l. c. înainte de prânz dela 7—12 ore în biroul oficiului orașenesc forestieral.

Brașov, în 14 Decembrie 1896.

Oficiul orașenesc forestieral.

1141 — 2

Sz. 9214—1896. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Albina“ takaré- és hitel-intézet „brassói fiók telepe“ végrehajthatónak Metián B. Sora és Metián Traján végrehajtást szenvedő elleni 6000 frt. tőke-követelés és járulék. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (illetve a zernesti kir. jbiróság) területén lévő

1. a zernesti 1582 sz. tjkvben A †	1245	hrs. ingatlanra	9 forint,
2. " " "	2073	" " "	37 "
3. " " "	2107	" " "	11 "
4. " " "	2859/3	" " "	16 "
5. " " "	4996	" " "	4 "
6. " " "	5374/3	" " "	9 "
7. " " "	5375/1	" " "	3 "
8. " " "	5535	" " "	4 "
9. " " "	6574	" " "	67 "
10. " " "	6767	" " "	22 "
11. " " "	7230, 7234	" " "	37 "
12. " " "	8239	" " "	57 "
13. " " "	8672/1	" " "	15 "
14. " " "	10241	" " "	42 "
15. " " "	10678/2	" " "	56 "
16. " " "	10739/1	" " "	20 "
17. " " "	11070, 11077	" " "	74 "
18. " " "	6088	" " "	3 "
19. " " "	7917	" " "	17 "
20. " " "	725	" " "	80 "
21. " " "	9820	" " "	9 "
22. " " "	9961	" " "	8 "
23. " " "	12160	" " "	7 "
24. " " "	11534	" " "	17 "
25. " " "	12389	" " "	2 "
26. " " "	12515	" " "	13 "
27. " " "	12279/2	" " "	19 "
28. " " "	1796	" " "	8 "
29. " " "	3182	" " "	4 "
30. " " "	11032	" " "	29 "
31. " " "	11931	" " "	2 "
32. " " "	11969	" " "	14 "
33. " " "	12279/1	" " "	13 "
34. " " "	1102, 1103	" " "	400 "
35. " " "	808, 809	" " "	85 "
36. " " "	1050	" " "	5 "
37. " " "	1104, 1105	" " "	85 "
38. " " "	1867	" " "	20 "
39. " " "	1896, 1897, 1898	" " "	49 "
40. " " "	1961	" " "	28 "
41. " " "	2314, 2315	" " "	52 "
42. " " "	2521	" " "	8 "
43. " " "	2951	" " "	2 "
44. " " "	3380	" " "	6 "
45. " " "	4144, 4240	" " "	4 "
46. " " "	4547	" " "	13 "
47. " " "	5787	" " "	7 "
48. " " "	5796	" " "	11 "
49. " " "	6626	" " "	28 "
50. " " "	6686	" " "	18 "
51. " " "	7169, 7366	" " "	15 "
52. " " "	7571	" " "	16 "
53. " " "	7610	" " "	15 "
54. " " "	8416	" " "	36 "
55. " " "	10065/1	" " "	25 "
56. " " "	10161	" " "	10 "
57. " " "	10274	" " "	10 "
58. " " "	10385	" " "	17 "
59. " " "	13005/1	" " "	6 "
60. " " "	10220	" " "	8 forint-

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi január hó 19-ik napján d. e. 9 órakor Zernest község házában az árverési feltételekben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított becsáron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 30%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság ügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1896 évi December 5-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

1143,1—1.

PAP PÉTER, egyes bíró.

A V I S!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și reino ori și când dela 1-ma și 15 a fiá-carei luni.

Domnii abonati se binevoiască a aráta în deosebí, când voiesca ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, se binevoiască a scrie adresa ámurit și se arate și posta ultimá. **Administraț. „Gaz. Trans.“**

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unú an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unú an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lámurit și a aráta și posta ultimá.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat:	5 ore 07 m. diminéta.
Trenul de persoane:	8 ore diminéta.
Trenul accel.:	2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt:	10 ore 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.:	2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt:	5 ore 20 m. după améqł.
Trenul de persoane:	9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.:	10 ore 19 minute séra.

3. Dela Zérnesoi la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt:	7 ore 44 min. diminéta.
Trenul mixt:	1 órá 29 min. după am.
Trenul mixt:	— ore — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiú la Brașov.

Trenul de pers.:	8 ore 15 min. dimin.
Trenul de persoane:	1 órá 46 m. d. am.
Trenul mixt:	7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane	— ore — m. dim.
--------------------	-----------------

*) Acest tren circulează numai Joia Dumineca și la sərbători.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt:	5 ore 8 min. diminéta.
Trenul accel.:	2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane:	7 ore 43 min. séra.
Tr. accelerat:	0 ore 0 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.:	3 ore 55 min. dimin.
Tr. accelerat:	5 ore 14 m. dimin.
Trenul mixt:	11 ore înainte de améqł.
Trenul accel.:	2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zérnesoi. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt:	8 ore 35 min. diminéta.
" " 4 " 55 m. după am.	
Trenul mixt:	— ore — min. dim.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiú.

Trenul de persoane:	3 ore 1 după am.
Trenul mixt:	8 ore 50 minute dimin.
Trenul de pers.:	5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane	0 ore — min. séra
--------------------	-------------------

Numere singuraticе din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potú cumpéra în librăria Nicolae Ciureu.